

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811209830
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2012:7811209830.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Tessile ditta a. s., so sídlom v Českej republike, Praha, Ve Studeném 117/5a, IČ: 278 22 117, práv. zast. ACCEPTUM, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vrútocká 12, proti žalovanému R. Z., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom P., O. XXX, v konaní zastúpený ustanovenou opatrovníčkou Q.. H.. X. F. - Z., zamestnankyňou tunajšieho súdu, o zaplatenie 37,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 37,12 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania 8,25 % ročne z uvedenej sumy za čas od 28. 10. 2009 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:9137745, vedený vo B., U.. W..

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 64,52 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:9137745, vedený v I. O., U.. W..

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 37,12 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 37,12 Eur, za obdobie od 28.10.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Právny predchodca žalobcu, Dopravný podnik hl. m. Prahy, akciová spoločnosť, so sídlom Praha 9, postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 05. 2010 pohľadávky z prepravy jeho prostriedkov, plynúcich z nezaplateného cestovného, z prírážok k cestovnému. Postupníkom v danom prípade bola spoločnosť Tessile ditta, a. s., so sídlom v Prahe, Ve Studeném 117/5a, IČO: 27822117.

Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovaný dňa 27. 10. 2009 cestoval linkou č. 16, čím uzavrel s postupcom zmluvu o preprave osôb. Nakoľko žalobca a žalovaný sú rôznej štátnej príslušnosti a uzavretá zmluva má vzťah k právu rôznych štátov, rozhodným právom podľa čl. 4 ods. 1 Rímskej zmluvy, je právo Českej republiky. V danom prípade sa jednalo o zmluvu o preprave, uzavretú na území Českej republiky, plnenie zo strany prepravcu sa uskutočnilo výhradne na území Českej republiky. Z toho žalobca vyvodil väzbu na právo Českej republiky. Žalovaný porušil svoje povinnosti cestujúceho vyplývajúce zo Zákona a prepravného poriadku tým, že neuhradil stanovené cestovné. O tejto skutočnosti bol vykonaný zápis o vykonanej prepravnej kontrole č. 9137745. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi v zmysle Zákona o dráhach a prepravného poriadku sumu 37,12 Eur (968,- Kč), v prepočte prevodným kurzom 26,08 CZK = 1 Eur. Žalobca požaduje od žalovaného aj úrok z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej pohľadávky vo vzťahu k

žalobcovi. Uplatnil si výšku úroku 8,25 % ročne z uvedenej sumy, v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády č. 163/2005 Sb.

Súd skúmal, či je daná právomoc tunajšieho súdu keďže žalobca je subjektom s cudzou štátnou príslušnosťou, jeho sídlo je v Českej republike. Žalovaný je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom v Meste P., okres Y.. V danom prípade je daná právomoc tunajšieho súdu na základe princípu všeobecnej právomoci slovenských súdov v zmysle ust. § 37 zák.č. 97/1963 Zb., v znení neskorších predpisov, keďže osoba, proti ktorej smeruje žaloba, má na území Slovenskej republiky bydlisko.

Súd vo veci vykonal dokazovanie pripojenými listinnými dôkazmi a písomným stanoviskom žalobcu.

Miesto pobytu žalovaného nebolo možné zistiť v priebehu konania, z toho dôvodu súd uznesením sp. zn.: 12C/1/2012 - 28 zo dňa 16.02.2012 ustanovil žalovanému opatrovníka podľa ust. § 29 ods. 2,6 O.s.p. v osobe zamestnanca tunajšieho súdu.

Súd konal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, v zmysle písomného stanoviska zo dňa 22.02.2012, ktorým bol zaslaný záverečný návrh a súčasne aj vyjadrený písomný súhlas s tým, aby súd konal v neprítomnosti žalobcu.

Opatrovníčka žalovaného po oboznámení sa s listinnými dôkazmi konštatovala, že pri kontrole cestovných dokladov na uvedenej linke cestujúca osoba G. S. cestovný lístok nepredložila, dlh za ňu prevzal R. Z., žalovaný, z toho teda vyplýva, že dlh bol akceptovaný jednak cestujúcou a následne aj žalovaným, pretože v opačnom prípade by zrejme nebol žalovaný preberal tento záväzok za cestujúcu S.. Opatrovníčka nenavrhol vykonanie ďalšieho dokazovania vo veci samej.

Z pripojeného zápisu o vykonanej kontrole č. 00328253, 9137745 súd zistil, že dňa 27. 10. 2009 o 15.10 hod. bola vykonaná kontrola cestovných lístkov na linke č. 16. Cestovné predstavovalo výšku 18,- CZK, zaznamenanú prirážku 950,- CZK. Súčasťou zápisu bolo prehlásenie o prevzatí dlhu druhej osoby podľa Občianskeho zákonníka, pričom touto osobou bol žalovaný, ktorý uviedol presné údaje a preukázal sa aj občianskym preukazom. Cestujúcou, u ktorej bolo zistené, že nedisponuje s cestovným dokladom, bola G. S. nar. XX. XX.XXXX, bytom v Y.. Zápis obsahoval aj poučenie, že v súlade so Zákonom č. 111/1994 Sb., 266/1994 Sb. v platnom znení, prepravným poriadkom bol cestujúci informovaný, za akých podmienok je možné použiť prirážku, prípadne ju znížiť a o postupe dopravného podniku v prípade nezaplatenia prirážky. Žalovaný sa v prehlásení o prevzatí dlhu zaviazal vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalobcu dobrovoľne uhradiť záväzok vo výške zodpovedajúcej platnej úprave. Súčasne zobral na vedomie, že pri prevzatí uvedeného dlhu, nie je možné dodatočne si uplatniť nárok na zníženie prirážky. Prevzatie dlhu bolo podpísané osobou preberajúcou dlh a poverenou osobou dopravcu.

Zo zoznamu prípadov postúpených dňa 27. 05. 2010, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, bol evidovaný žalovaný pod č. 9137745, 328253, pričom pohľadávka voči žalovanému bola evidovaná vo výške 968,- CZK.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Zákona č. 266/1994 Sb. o dráhach, podmienky, za ktorých sa prepravujú osoby a ich batožina vo verejnej dráhovej osobnej doprave a veci vo verejnej dráhovej nákladnej doprave stanovujú prepravné poriadky.

Podľa ust. § 7 ods. 5 a 6 Zákona č. 175/2000 Sb., o prepravnom poriadku pre verejnú dráhovú a cestnú osobnú dopravu, ak si nezakúpi cestujúci cestovný lístok pred nástupom do vozidla, napriek tomu, že mu to dopravca umožnil, môže nastúpiť do vozidla bez cestovného lístka, pokiaľ dopravca zaisťuje vo vozidle predaj cestovných lístkov a cestujúci si zakúpi cestovný lístok po nástupe do vozidla bezodkladne. V takom prípade cestujúci zaplatí cestovné s prirážkou. Výšku tejto prirážky stanoví prepravca v zmluvných

prepravných podmienkach a uvedie v tarife. Dopravca v zmluvných prepravných podmienkach uvedie linky alebo spoje, u ktorých je možné pri nástupe do vozidla zakúpiť si cestovný lístok s prirážkou.

Ak si nezakúpil cestujúci cestovný lístok podľa odstavca 3 alebo odstavca 5 a je prepravovaný bez cestovného lístka, považuje sa za cestujúceho, ktorý sa z príčin na svojej strane nepreukázal platným cestovným dokladom.

Podľa ust. § 15 písm. b.) uvedeného zákona, porušením prepravných podmienok z hľadiska bezpečnosti cestujúceho, bezpečnosti iných osôb a ochrany zdravia, bezpečnosti a plynulosti verejnej osobnej dopravy a z hľadiska zabezpečenia riadnej, pokojnej a pohodlnej prepravy je, pokiaľ cestujúci pri preprave sa nemôže preukázať platným cestovným dokladom, odmietne zaplatiť cestovné a prirážku k cestovnému na mieste.

Podľa ust. § 531 ods. 1,3 Zákona č. 40/1964 Sb. (Občanského zákonníka ČR), kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

Zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 27. 10. 2009 na linke č. 16 bolo zistené, že cestujúca, G. S. nar. XX. XX.XXXX, sa nevedela preukázať cestovným lístkom, pri kontrole vykonávanej poverenou osobou, Dopravným podnikom hl. m. Prahy. Bezprostredne pri kontrole a vykonávaní zápisu prehlásil žalovaný, R. Z., že prevezme dlh žalovanej vo vzťahu k žalobcovi, s tým, že sa zaviazal zaplatiť uvedený dlh v prospech žalobcu, čo nesporne vyplynulo zo zápisu o vykonanej prepravnej kontrole a z prehlásenia žalovaného o prevzatí dlhu, v deň vykonania kontroly, tzn. 27. 10. 2009. Súčasne bol žalovaný upovedomený v texte o tom, že zníženie prirážky nie je možné. Cestovné vykázané v zápise o vykonanej kontrole bolo zaznamenané vo výške 18,- CZK a prirážka 950,- CZK. Celková pohľadávka predstavovala sumu 968,- CZK, čo v prepočte na euromenu podľa prevodného kurzu ku dňu 28. 10. 2009 činilo sumu 37,12 Eur. V zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákona č. 175/2000 Sb. o prepravnom poriadku a tiež č. 266/1994 Sb. bolo povinnosťou osoby, ktorá sa prepravovala cestovnými prostriedkami právneho predchodcu žalobcu, mať platný cestovný lístok. V danom prípade takýmto lístkom takáto osoba nedisponovala, z toho dôvodu sa žalobca dôvodne domáhal zaplata nielen cestovného, ale aj prirážky k cestovnému, v dôsledku nepreukázania sa platným cestovným lístkom.

V zmysle ust. § 531 ods. 1,3 OZ, zákon umožňuje prevzatie dlhu za dlžníka inou osobou, s tým, že v takom prípade dlžník nastupuje na miesto pôvodného dlžníka, za predpokladu, že veriteľ udelí súhlas. Osoba vykonávajúca kontrolu bola poverená právnym predchodcom žalobcu a teda kompetentná aj v takomto prípade súhlasiť s prevzatím dlhu, o čom svedčí skutočnosť, že súčasťou zápisu o vykonanej prepravnej kontrole bol aj formulár obsahujúci prehlásenie o prevzatí dlhu druhou osobou. Z toho vyplýva, že pokiaľ uvedené prehlásenie bolo súčasťou formulára o zápise o vykonaní prepravnej kontroly, právny predchodca žalobcu akceptoval prípadné prevzatie dlhu inou osobou, namiesto dlžníka - cestujúceho.

Súd konštatuje, že žalovaný na základe prevzatého dlhu bol povinný zaplatiť cestovné vrátane prirážky, čo preukázateľne neurobil a z toho dôvodu žalobca bol nútený uplatniť si nárok prostredníctvom súdu.

Žalovaný sa preukázateľne dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy najneskôr ďalším dňom po vykonanej kontrole, tzn. dňom 28. 10. 2009. Výška úroku sa riadila Nariadením vlády č. 163/2005 Sb., ktorým sa menilo Nariadenie vlády č. 142/1994 Sb.

Podľa ust. § 1 Nariadenia vlády č. 163/2005 Sb., výška úrokov z omeškania zodpovedá ročnej výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o 7 percentuálnych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby, stanovenej Českou národnou bankou a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroku.

Výška repo sadzby ku dňu omeškania predstavovala v zmysle ust. § 1 uvedeného nariadenia 1,25 %, po zvýšení o 7 percentuálnych bodov 8,25 % z dlžnej sumy. Úrok v uvedenej výške súd priznal žalobcovi, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V danom prípade bol úspešný žalobca, ktorému súd priznal náhradu účelne vynaložených trov konania, a to náhradu zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia súd priznal v zmysle platného právneho predpisu na území Slovenskej republiky, a to Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za dva úkony právnej pomoci (prevzatie veci a prvé stretnutie s klientom, návrh na vydanie platobného rozkazu). Hodnota úkonu v zmysle ust. § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky predstavovala sumu 16,60 Eur, spolu 33,20 Eur. Ku každému úkonu bol pripočítaný režijný paušál, v zmysle ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, vo výške 7,41 Eur, platný pre rok 2011, spolu 14,82 Eur.

Spolu súd priznal náhradu trov konania, vrátane náhrady zaplateného súdneho poplatku vo výške 64,52 Eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p., na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.